

רשומות

ספר החוקים

14 ביולי 1960

311

י"ט בתמוז תש"ך

עמוד

52

חוק הנוער (טיפול והשגחה) תש"ך—1960

חוק הגוער (טיפול והשגחה), תשי"ג-1960*

1. בחוק זה –
 "אחראי על קטין" – הורה לרבות הורה וזר, מאמץ, אפוטרופוס או מי שהקטין נמצא במשמורתו או בהשגחתו;
 "בית משפט" – בית משפט שלום;
 "פקיד סעד" – כמשמעותו בחוק שירותי הסעד, תשי"ח-1958¹;
 "קטין" – מי שלא מלאו לו שמונה עשרה שנה;
 "רשות סעד" – לשכת סעד של רשות מקומית או מי שנתמנה על ידי שר הסעד כרשות סעד לענין חוק זה.
2. קטין הוא נזקק כשנתקיים בו אחד מאלה:
 (1) לא נמצא אחראי עליו;
 (2) האחראי על הקטין אינו מסוגל לטפל בו או להשגיח עליו או שהוא מזנח את הטיפול או ההשגחה;
 (3) הוא עשה מעשה שהוא עבירה פלילית ולא הובא בפלילים;
 (4) הוא נמצא משרטט, פושט יד או רוכל בניגוד לחוק עבודת הגוער, תשי"ג-1953²;
 (5) הוא נתון להשפעה רעה או שהוא חי במקום המשמש דרך קבע מקום עבירה;
 (6) שלומו הגופני או הנפשי נפגע או עלול להיפגע מכל סיבה אחרת.
3. היה פקיד סעד סבור שקטין הוא נזקק ושלמען הטיפול בו וההשגחה עליו יש צורך בהחלטת בית המשפט, משום שאין הסכמת האחראי על הקטין, או שהוא מסכים אך אין הקטין מציית לו, רשאי הוא לפנות בבקשה אל בית המשפט לנקוט באחת או באחרות מהדבר כים לפי סעיף זה, ומשוכנע בית המשפט כי הקטין הוא נזקק, רשאי הוא –
 (1) לתת לקטין או לאחראי עליו כל הוראה הנראית לבית המשפט דרושה לטיפול בקטין או להשגחה עליו;
 (2) להעמיד יתיד לקטין שימשש גם יועץ לאחראי עליו ולקבוע סמכויותיו ותפקידיו;
 (3) להעמיד את הקטין ותחת השגחתו של פקיד סעד;
 (4) להוציא את הקטין ממשמורתו של האחראי עליו, אם ראה בית המשפט שאין דרך אחרת להבטיח את הטיפול וההשגחה, ולמסור אותו למשמורתה של רשות סעד אשר תקבע את מקום הסתור.
4. רשאי בית המשפט לחייב את הקטין ואת האחראי עליו בנתן ערובה למילוי הוראותיו של בית המשפט.
5. לא יעמיד בית המשפט יתיד אלא בהסכמתו.
6. בבחירת יתיד ובבחירת מקום הסתור של קטין יושם לב בין השאר לדתו של הקטין.
7. הוראות חוק זה אינן גורעות מזכויות האחראי על קטין ומחובותיו כלפיו לפי דין אחר, אלא במידה שבית המשפט הנבילן לצרכי חוק זה.

הגדרות

קטין נזקק

דרכי טיפול והשגחה

ערובה

העמדת יתיד

דת

זכויות האחראי וחובותיו

* נתקבל בכנסת ביום י' בתמוז תשי"ג (5 ביולי 1960); הצעת החוק ודברי הסבר בהפריטמו בה"ח 267 תשי"ג, עמ' 101.
 1 ס"ח 219 תשי"ח, עמ' 103.
 2 ס"ח 128 תשי"ג, עמ' 115.

8. לא ינקוט בית המשפט באחת הדרכים לפי סעיף 3 ולא יתן החלטת אחרת לפי חוק זה אלא לאחר שפקיד טעד והגיש לו תסקיר ולאחר שנתן לקטין, לאחראי עליו ולפקיד הסעד הזדמנות לטעון מענותיהם ולהציע הצעותיהם; על תסקיר כאמור יחולו הוראות חוק הסעד (סדרי דין בעניני קטינים, חולי גפש וגעדרים), תשט"ו-1955³, בשינויים המחוייבים לפי הענין.
9. על אף האמור בסעיף 8, רשאי בית המשפט להימנע מהזמין קטין לפניו, אם הוא סבור שהקטין אינו מסוגל להבין את הענין או שהבאתו עלולה לסכן את שלומו.
10. רשאי בית המשפט לחייב את הקטין ואת הוריו לשאת בהוצאות הכרוכות בטיפול ובהשגחה לפי חוק זה, בין בשלמותן ובין בחלקן, והיוב זה נהנה יפה גם לאחר שפקדה החלטת בדבר דרכי הטיפול וההשגחה.
11. היה פקיד טעד סבור כי קטין הוא נזקק ונשקפת לו סכנה וכופה או שהוא זקוק לטיפול רפואי או אחר שאינו טובל דיחוי, רשאי הוא לנקוט בכל האמצעים הדרושים לדעתו למניעת אותה סכנה או למתן אותו טיפול אף ללא הסכמת האחראי על הקטין, ובלבד שלא יחזק קטין יחור משבוע ימים ממוחץ לרשותו של האחראי עליו אלא באישור בית המשפט.
12. רשאי בית המשפט בהחלטת ביניים, אף לפני שמיצת הקטין או האחראי עליו ולפני קבלת תסקיר, להורות על בקיטת אמצעים זמניים לגבי הקטין ולאשר אמצעי חירום שבנקטו לגביו על ידי פקיד טעדי; החלטת ביניים כאמור תפקע כעבור שלושים יום מיום היחנה אם לא הוצרכה תקופת חקפה כאמור בסעיף 14.
13. החלטת של בית המשפט לפי חוק זה לא תינתן לתקופה העולה על שלוש שנים; אולם רשאי בית המשפט להאריך תקפה מדי פעם לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים.
14. רשאי בית המשפט, לפי בקשת הקטין, האחראי עליו, ידיו, מקידי טעדי או כל אדם שהוטלה עליו חובה בהחלטת לפי חוק זה, לשנות החלטת שניחנה לפי חוק זה, להאריך או לקצר תקופת תקפה, לבטלה או לתת הוראות להוצאתה לפועל; ואולם רשאי בית המשפט שלא להיזקק לבקשה כאמור אלא אחת לשלושה חודשים.
15. על אף האמור בסעיף 14, רשאי שר הסעד בכל עת, אם היה סבור שטובת הקטין דורשת זאת, לפטור את הקטין וכל אדם אחר מן החובות שהוטלו עליהם לפי סעיף 3, כספקאות (2), (3) או (4), בין בתנאי ובין ללא תנאי, ובלבד שהאחראי על הקטין הסכים לכך.
16. החלטת של בית המשפט לפי חוק זה ניתנת לערעור לפני בית משפט מהודי; בערעור ידון בית המשפט המחוזי בשופט אחד.
17. החלטת של בית משפט לפי חוק זה, למעט החלטת לפי סעיף 10, תפקע במלאות לקטין שמונה עשרה שנה.
18. החלטת לפי חוק זה תוצא לפועל על ידי פקיד טעדי אם לא הורה בית המשפט על הוצאה לפועל בדרך אחרת.
19. פקיד טעדי יפקח על שלומו של הקטין כל עוד החלטת לפי חוק זה עומדת בתקפה.
20. הסמכויות הנתונות לבית המשפט לפי חוק זה באות להוסיף על סמכויותיו לפי כל דין אחר ולא לגרוע מהן.

³ ס"ח 187. תשט"ו, עמ' 126.

21. שר המשפטים רשאי, בהסכמת גשיא בית המשפט העליון, לקבוע ששופט פלוני ישמש, לתקופה שיקבע ושלא תפחת משנה אחת, רק בשפיטה לפי חוק זה ובשפיטה בענינים פליליים שפקודת העבריינים הצעירים, 1937⁴, חלה עליהם.
22. גודע לפקיד סעד על קטין בזקק, רשאי הוא להשתמש בסמכויות לפי סעיף 3 לחוק הסעד (סדרי דין בעניני קטינים, חולי גפש ובעדורים), תשט"ו—1955, אף שלא בצטורה על ידי בית המשפט.
23. פקיד סעד שהגיע אליו ידיעה אגב חקירה ישמרנה בסוד ולא יגלה אלא במידה שיש צורך בכך לשם ביצוע חוק זה או חוק אחר התקנות לפיהם.
24. המטריה בלי רשות בית המשפט שמו של קטין שהובא לפני בית המשפט או שפקיד סעד פועל לגביו לפי חוק זה, וכן המפרסם כל דבר העשוי להזכיר לזיהויו על קטין כאמור, דינו — מאסר ששה חדשים.
25. המפריע לרשות סעד, לפקיד סעד, לדייד או לאדם אחר שהוטל עליו תפקיד לפי חוק זה מלמלא תפקידם, דינו — מאסר ששה חדשים.
26. מי שאינו מנלא אחרי החלטת בית המשפט לפי חוק זה, למעט החלטה לפי סעיף 10, דינו — מאסר ששה חדשים; אולם רשאי בית המשפט להחליט כי לא ישא הנאשם בענשו, כולו או מקצתו, אלא אם לא ימלא אחרי החלטת בית המשפט תוך התקופה שיקבע.
27. נתן הנאשם ערובה לפי סעיף 4 הורשע באישום לפי הסעיפים 25 או 26, רשאי בית המשפט להחליט על חילוט הערובה, כולה או מקצתה, במקום להטיל עליו עונש או גוסף על העונש שיטיל עליו.
28. בסעיף 389 לפקודת החוק הפלילי, 1936⁵, במקום סעיף קטן (5) יבואו סעיפים קטנים אלה:
- "(5) ראה בית המשפט כי נתן צו לפי סעיף זה סובל דיהוי, יעביר את הענין לבית המשפט המוסמך לפי חוק הנדעו (טיפול והשגחה), תש"ך—1960.
- (6) לענין חוק הנדעו (טיפול והשגחה), תש"ך—1960, דין צו לפי סעיף זה כדין החלטה לפי החוק האמור."
29. בטלים —
- (1) הסעיפים 16 ו-17 לפקודת העבריינים הצעירים, 1937;
- (2) סעיף 36 לחוק עבודת הנדעו, תשי"ג—1953.
30. שר הסעד ממונה על ביצוע חוק זה. הוא ימנה פקיד סעד ראשי ופקידי סעד לענין חוק זה ויורא רשאי להתקין תקנות — למעט תקנות סדרי דין — לביצועו; שר המשפטים רשאי להתקין תקנות סדרי דין לענין חוק זה.

יוסף בורג
שר הסעד

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
גשיא המדינה

4 ע"ר 1937, תוס' 1 מס' 667, עמ' 121.
5 ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 652, עמ' 263.